

Citind pe-o coală albă de hârtie

Caprar Florin

Citesc pe-o coală albă de hârtie
Nescrise sentimente trecătoare,
Iar totu-mi pare azi o poezie
Fără cuvinte, dar plină de savoare.

Cu ochii minții deslușesc ideia
Că tu ai fost un înger pentru mine,
Ai fost și-ai să rămâi mereu femeia,
Acea minune a nopților sublime,

Când rătăceam prin ale tale visuri
Și-n sufletul tău tandru plin de-ardoare,
Creindu-ne eterne paradisuri
În fiecare clipă trecătoare.

Și veșnicii în fiecare noapte
Noi re trăiam în plină armonie,
Da-n zori rodul iubirilor răskoapte
Se regăseau în coala de hârtie.

Eu le citeam și re trăiam în ele,
Privindu-ți chipul somnoros și dulce,
Iubirile din vârstele rebele,
Dar timpul n-a voit ca să se culce.

Iar eu te vad si azi ca-ntotdeauna
Aceeși fetișcană de-altădată,
Cu-aceiași ochi ce licăre întruna
Si dragostea nespūsă mi-o arată.

Căprar Florin